

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ КАКВО, ШВЕЙЦАРИЯ ЛИ?!

Част 1 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

Абе, какво ни надуват главите с тия швейцарци! Нали ходих и ги видех! Загубен народ! Ние бяхме ансамбъл, нали така. Аз свирим на дудук. Аз свирим на дудук, а швейцарците ми ръкоплескат като че ли на кой знае какво свирим! Бе аз на флигорна не съм ръкоплескал така, както те ръкоплескаха на моя дудук!

Иначе — верно — направено, нагласено насекъде. Влезнеш в клозета, отвориш вратата — цссът — пръсне дезодорант, затвориш вратата — пак цссът — пак пръсне. Бе като я фанах тая врата — цссът — напред, цссът — назад — напълних си половин бурканче. Не че ми требе, ама що па да пръска залудо! В банята — друг номер — насекъде фото клетки. Туриш крак под душа — водата потече. Дръпнеш си крака — спира. Епа турих една джапанка отдолу и тече цела нощ! Сигурно съм им източил половин язовир на швейцарците! Що ми се фукат с тия фото клетки!

А иначе — богати, мама им стара! Купи си швейцарчето нов хладилник и веднага изнася стария на тротоара — да го зима кой иска! Бе будала, що не го свалиш в мазето? Толкова ли си го нафрашкал с буркани, та нема къде един хладилник да сместиш? Ние в нашия рейс таман осем сместихме — сичките такива, изфърлени, обаче по външен вид — се едно сега са изкарани от магазина!

Коли, мотори — същата работа! Кара, кара, и като не му харесва вече — закарва колата или мотора на един специален паркинг и — чао! Ако искаш — зимаш си мотор, зимаш си кола, регистрираш си ги на твое име и търкаляш! Обаче ония глупаци там — не — не зимат без мангизи от паркинга, а трошат пари за нови. Мислех да фукна два-три мотора в рейса, ама късно се сетих, вече го бехме натоварили с хладилниците.

И бачкат като невидели. Да им се чудиш на акъла! Абе къщата ти къща, колата ти кола, обзавеждане, това-онова, сичко ти наред — що се трепеш като грешен гявол, а не го удариш на живот?! Бе отпусни си душата, бе човек! Налюскай се един път като хората, сбий се с некого, изкарай една песен! Не, нема такова нещо! За десет дена в Швейцария що па не видех един пиян швейцарец! Един път само срещнах двама да се люшкат на лево-надесно по тротоара, ей, викам си, най-последно, браво, обаче тия двамата като запяха „Волим те, цуро, шашаво те волим!“ и веднага разбрах, че не са баш швейцарци.

А па възпитани — направо лошо да ти стане!? Къде и да влезнеш: „Бонжур, мосю! Бонжур, мосю! Бонжур, мосю!“ За десет дена така се набонжурих, та ми стига за цел живот!

Абе, изобщо...

А тука като викнали: „Да стигнеме Швейцария, та да я стигнеме!“ Бе, ай сиктир, бе! Швейцария! Много важно! По мангизи да я стигнеме, това да, това го разбирам! Обаче иначе... Мерси, мосю!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.